

Biskop Evas predikan vid prästvigningen
i Härnösands domkyrka 21 januari 2017
Tredje söndagen efter Trettondagen (1 årgången)

Vad betyder dagens tema: Jesus skapar tro? Finns det olika tro? En som jag åstadkommer och en tro som Jesus skapar? Boken till gårdagens prästexamen "Kyrka i mission", skriven av teologie doktor, Jan Eckerdal, berör till viss del den frågan utifrån begreppet mission. Sambandet kan kanske verka lite långsökt, men jag skall försöka förklara.

Medan de flesta av oss tolkar av ordet mission, som betyder sändning/uppdrag, som något kyrkan skall göra, så menar examensboken att kyrkan inte har en egen mission utan ingår i Guds mission, Missio Dei. Mission är alltså i det perspektivet ett Guds handlande som kyrkan, församlingen och du och jag finns med i och omsluts av och detta oavsett om vi är präster, ideella församlingsmedarbetare eller sökande människor. Ja det är till och med så att Guds mission även omsluter människor som inte tror eller tillhör en annan tro. Som den romerske officeren vi mötte i dagens evangelietext. Han var i den romarska ockupationsmaktens tjänst och tillhörde därför sannolikt både en annan tro och ett annat folk än Jesus. Innan vi funderar vidare på mötet mellan Jesus och officeren vill jag fundera lite mer kring vad begreppet Guds mission handlar om.

Enligt vår tro är Gud ständigt skapande både som tillvarons ursprung och den källa som våra dagliga liv flödar ur. Tillvaron är i grunden, som examensbokens författare uttrycker det, genomandad av Gud. Guds vilja och tanke bär en längtan och strävan efter hela relationer i hela skapelsen, såväl mellan Gud och människor, människor emellan, mellan oss och vår natur som inom oss själva. Guds mission är alltså Guds ständiga strävan att göra skapelsen hel i alla dessa relationer. Mission handlar därför, menar Jan Eckerdal, om att delta i Guds pågående kamp för hela sin skapelse, en kamp för att på olika sätt utbreda Guds rike.

Missionens utgångspunkt är alltså inte kyrkans eller en enskild kristens verksamhet utan Guds helande kärlek som omsluter allt och som vi ingår i och är en del av. Det är också i den kärleken som mötet sker mellan Jesus och officeren. Vi kan ana utifrån officerens förskräckta utrop: "Herre jag är inte värd att du går in under mitt tak" att han kände till hur han betraktades av det samhälle han levde i. Varken han eller hans tro var godkänd. Och ändå säger Jesus till honom att han har en stark tro. Gud och Guds mission vet inte av några gränser och hinder, varken trösklar eller tak, därför kan den även omsluta officerens längtan och förtvivlan även om han inte gav uttryck för "den rätta tron". Officeren kom varken med någon trosbekännelse eller någon väl ifylld kyrkogångsbok. Men däremot gör han något som är helt avgörande: han accepterar

” *Guds mission är alltså Guds ständiga strävan att göra skapelsen hel i alla dessa relationer.*

och respekterar att det finns ett sammanhang som är större än honom själv. Och det är när han gör det som han också gör tron möjlig.

Det centrala i dagens evangelietext är faktiskt inte att officerens tjänare blir frisk, det fanns andra healers på den tiden som hade kunnat fixa det. Det centrala är att officeren inser att det inte handlar om hans egen förmåga att tro utan om den tro som finns hos Jesus. När officeren inte ställer sin tro och sina tvivel i vägen för Jesus då tillåter han också det sammanhang som redan omsluter honom att bli den tro som också bär honom. Han bärs inte av sin egen förmåga utan tillåter sig bli buren av Jesu förmåga. Det är därför Jesus säger att han har en stark tro.

Så ja, det finns olika sorts tro. Vår egen som kämpar, tvivlar och aldrig räcker till och Guds som omsluter oss på alla sidor och bär oss i allt, genom allt, varje dag till tidens slut. Den tron kan vi inte åstadkomma, men vi kan ta emot den, lita på den och vila i den.

Kära Christin!

I ditt PM om examensboken lyfter du bland annat fram Eckerdals tankar kring det tomrum som skapas i en tid som frigör sig från kopplingen till Guds sammanhang. Du beskriver också hur viktigt du tycker det är att både se sig själv som en del av något större och se de möjligheter som kommer ur denna delaktighet. Som Jan Eckerdal så tänkvärt skriver: En kyrka i mission har därför inte till uppdrag att ta Kristus till ett visst sammanhang. Nej, Kristus är alltid redan där i dem som kyrkan möter. Att vara kyrka handlar alltså om att ständigt visa på och leva i Guds sammanhang och att inte skymma det för de människor vi är sända att tjäna i den tid vi befinner oss.

Kyrkoordningen beskriver syfte med det uppdrag som vår kyrkas församlingar så här: Syftet är att människor skall komma till tro på Kristus och leva i tro, en kristen gemenskap skapas och fördjupas, Guds rike utbreddas och skapelsen återupprättas.

För att använda examensbokens tankar: Syftet är att bejaka, arbeta och kämpa för Guds mission, det goda kärleksfulla sammanhang som varje människa redan finns i: Guds sammanhang, hela skapelsens sammanhang. Vigningen är ett tecken på att vi i vigningstjänsten bär ett särskilt ansvar för att kyrkan verkar för detta sammanhang. Stolan, bandet, som snart läggs över dina axlar, är en symbol för att du bär detta livskall och ansvar som ett ok.

Men den är också en symbol för att uppdraget inte är självpåtaget utan lagt på dig av Kyrkan och av Kyrkans Herre. Därför är stolen också en påminnelse om att kraften till detta uppdrag inte kommer från dig utan från den Gud som är skapelsen livgivare och tillvarons kärleksfulla sammanhang. Det är den treenige Guden som kallat dig till tjänst för och i Guds mission. Därför är det är i Guds tro och kraft, inte i din egen du skall verka

” Allt vilar i Guds sammanhang. Därför måste också du varje dag söka din kraft och vila i Gud.

Det handlar inte om dig utan om Guds tro på dig och varje människa, om Guds mission och om Kyrkan i Guds mission. Allt vilar i Guds sammanhang. Därför måste också du varje dag söka din kraft och vila i Gud.

Som minnesord till dig vid din prästvigning i dag har jag valt vers 10 från dagens psaltarsalm Psaltaren 36: Gud hos dig är livets källa, i ditt ljus ser vi ljus.

Låt dessa ord leva i dig varje morgon du vaknar till tjänst och varje kväll du överlämnar din dag i Guds händer så att du aldrig tappar bort det sammanhang du lever i och vigs till att tjäna.

Så Christine, gå ut i tjänst för Guds rike. Lev och verka i Guds mission. Gå med glädje och frimodighet. Sprid det glada och upprättande budskapet om trons gåva, Guds gränslösa kärlek och evigt omslutande sammanhang.

Gör detta i vår kyrka, i vårt samhälle, i vår tid.
För vår tid är också Guds tid. Ja, nu är Guds tid!

Gud välsigne dig i din tjänst.
Amen.

+Eva Nordung Byström
Biskop i Svenska kyrkan, Härnösands stift